

hinanden. I § 16, 2. pkt., fastslås, at den dømte snarest muligt skal gøres bekendt med den ændrede straffetidsberegning.

En ændring af straffetidsberegningen efter § 16 er omfattet af den udvidede klageordning, jf. lovforslagets § 112, nr. 1, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 17

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om straffetidsberegningen i tilfælde, hvor flere fængselsstraffe skal afsones i umiddelbar forlængelse af hinanden. Bestemmelsen svarer til § 17 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

§ 17 indebærer, at straffetidsberegningen i de omhandlede tilfælde foretages som en samlet beregning, der omfatter alle de pågældende straffe. De nærmere regler om sådan straffetidsberegning forudsættes fastsat administrativt i medfør af lovforslagets § 19.

Til § 18

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om beregning af straffetiden i tilfælde, hvor den dømte har været anholdt eller varetægtsfængslet under behandlingen af den sag, der har ført til straffuldbyrdelsen, eller i en anden sag under straffuldbyrdelsen, såfremt påtale opgives, eller tiltalte frifindes. Endvidere omfatter bestemmelsen tilfælde, hvor den indsatte uforskyldt har været anbragt i forhørselle, straffecelle eller sikringscelle eller uforskyldt har været udelukket fra fællesskab, jf. lovforslagets § 106, nr. 2 og 3.

Bestemmelsen svarer til § 18 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 19

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om straffetidsberegningen. Bestemmelsen svarer til § 19 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til kapitel 7

Valg af afsoningsinstitution og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 7 (§§ 20-30) regulerer afgørelsen af, i hvilken institution (fængsel eller arresthus) den dømte skal anbringes ved påbegyndelsen af straffuldbyrdelsen. Endvidere inde-

holder kapitlet bestemmelser om adgangen til senere at overføre indsatte mellem fængsler og arresthuse.

Institutioner mv.

Til § 20

Bestemmelsen indeholder en angivelse af de institutioner mv., hvori fængselsstraf kan fuldbyrdes. Bestemmelsen svarer til § 20 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.5.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af § 20, at fængselsstraf normalt fuldbyrdes i fængsel eller arresthus.

Udtrykket »fængselsstraf« og reglerne om fuldbyrdelse heraf omfatter tillige fuldbyrdelse af frihedsstraffe, der som forvandlingsstraf træder i stedet for bødestraf, jf. lovforslagets § 93. § 20 skal endvidere ses i sammenhæng med, at hæftestrafpen foreslås afskaffet, jf. pkt. 2 i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en særlig lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Udtrykket »fængsel« omfatter de eksisterende åbne og lukkede anstalter, herunder Anstalten ved Herstedvester.

Udtrykket »arresthus« omfatter varetægtsinstitutionerne, herunder Københavns Fængsler. Fuldbyrdelse af fængselsstraf i »kriminalforsorgens pensioner« og i »institutioner mv. uden for kriminalforsorgen« sker efter reglerne i lovforslagets § 78, der afløser den gældende regel i straffelovens § 49, stk. 2.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i lovforslaget at medtage særlige bestemmelser om den nærmere indretning af institutioner til fuldbyrdelse af fængselsstraf. Der henvises herved til lovforslagets § 5 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Anbringelse i fængsel eller arresthus

Til § 21

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdelsen af en fængselsstraf skal påbegyndes i fængsel eller arresthus. Bestemmelsen svarer med en enkelt ændring til § 21 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.5.2.3., jf. pkt. 5.5.2.2., i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det fastslås i stk. 1, at fængselsstraf normalt skal fuldbyrdes i fængsel. Arresthuse er særligt indrettet med henblik på at fungere som varetægtsinstitutioner og har kun begrænsede beskæftigelses- og fællesskabsmuligheder i modsætning til et fængsel, der er særligt indrettet med henblik på fuldbyrdelsen af frihedsstraffe. Det forudsættes, at en indsat, der er vare-